

บทที่ 1

บททั่วไป

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กฎหมายอาญา (Criminal Law) เป็นตัวบทกฎหมายที่บัญญัติขึ้นโดยวิธีการทางนิติบัญญัติตามนโยบายความผิดทางอาญา เพื่อกำหนดการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดทางอาญา และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิด¹ ในการบัญญัติความผิดอาญาฐานต่าง ๆ นั้นจะประกอบด้วยคุณธรรมทางกฎหมาย หรือสิ่งที่กฎหมายมุ่งคุ้มครอง (Rechtsgut) ซึ่งเป็นพื้นฐานในทางความคิด กรรมของการกระทำ ผู้กระทำ และการกระทำด้วยกัน² การกระทำผิดอาญาในแต่ละฐานความผิดนั้น อาจมีบุคคลหลายคนเข้ามีส่วนร่วมในการกระทำผิดด้วยเจตนาและบทบาทที่ต่างกัน ซึ่งการเข้ามีส่วนร่วมของแต่ละคนนั้น อาจเข้าร่วมอย่างเป็นการกระทำผิดของตนเอง หรือเข้าร่วมอย่างเป็นการกระทำผิดของผู้อื่น³ อันจะมีผลให้แต่ละคนกลายเป็นผู้กระทำความผิด หรือผู้ร่วมกระทำผิดในรูปแบบใดรูปแบบ

¹จิตติ ติงศภักดิ์, คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1, พิมพ์ครั้งที่ 8 (กรุงเทพมหานคร : แสงจันทร์การพิมพ์, 2529), หน้า 6.

²คณิต ณ นคร, "คุณธรรมทางกฎหมายกับการใช้กฎหมายอาญา" ประมวลกฎหมายอาญา หลักกฎหมายและพื้นฐานการเข้าใจ, พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2531), หน้า 267.

³คณิต ณ นคร, กฎหมายอาญา ภาคความผิด, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532), หน้า 36.

หนึ่งก็ได้ แล้วแต่กรณี⁴ ดังนี้

ในกรณีที่ผู้กระทำได้กระทำความผิดอาญานั้นอย่างเป็นทางการ ผู้กระทำผิดข้างเคียง หรือผู้กระทำความผิดโดยทางอ้อม อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้⁵ ถ้าหากการกระทำของบุคคลนั้นครบองค์ประกอบ ความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้⁶ แต่ในกรณีที่ผู้กระทำได้กระทำความผิดอาญานั้น อย่างเป็นทางการของผู้อื่น ผู้กระทำหรืออาจเรียกอีกนัยหนึ่งว่า "ผู้ร่วมกระทำความผิด" ก็อาจเป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิดหรือผู้สนับสนุนอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้⁷ กฎหมายอาญาแม้จะไม่ได้มีการบัญญัติความรับผิดของผู้เข้าร่วมกระทำความผิดแยกเป็นแต่ละฐานตามความผิดลักษณะต่าง ๆ ดังเช่นความรับผิดของผู้กระทำความผิด แต่ก็ได้มีการบัญญัติรวมไว้เป็นหลักในบทบัญญัติภาคทั่วไปในหมวดของการร่วมกระทำความผิด⁸ ดังเช่นในประมวลกฎหมายอาญาของไทย* ก็ได้มีบัญญัติหลักความรับผิดทาง

⁴พนม พลพุทธรักษ์, "ผู้กระทำผิด-ผู้ร่วมกระทำผิด" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529), หน้า 1

⁵คณิต ฌ นคร, กฎหมายอาญา ภาคความผิด, หน้า 36

⁶เกียรติกิจ วังนะสวัสดิ์, คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1, พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531), หน้า 405.

⁷คณิต ฌ นคร, กฎหมายอาญา ภาคความผิด, หน้า 36.

⁸Keith J.M. Smith, A Modern Treatise on the Law of Criminal Complicity (New York : Oxford University Press, 1991), p 238

*ต่อไปนี้จะเรียกว่าประมวลกฎหมายอาญา

อาญาของผู้เข้ามีส่วนร่วมในการกระทำความผิดไว้ในภาค 1 ลักษณะ 1 หมวด 6
 ภาสใต้หัวข้อ "ตัวการและผู้สนับสนุน" คือในมาตรา 83, 84, 85 และ 86 ฉะนั้นการ
 เข้าร่วมกระทำความผิดของผู้ร่วมกระทำความผิด แม้แต่ในฐานะความผิดอาญาที่เจาะจง
 ผู้กระทำซึ่งได้กำหนดคุณสมบัติ หรือสถานะเฉพาะสำหรับผู้กระทำผิด แต่ไม่ใช่คุณสมบัติ
 หรือสถานะอันจำเป็นของผู้เข้าร่วมกระทำความผิด* เช่น มิได้เป็นเจ้าของพนักงานจึงเป็น
 ตัวการร่วมกับเจ้าพนักงานในการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการไม่ได้ แต่ก็
 เป็นผู้สนับสนุนได้** เพราะการร่วมกันกระทำก็คือ การช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกใน
 การที่ผู้อื่นกระทำความผิดอย่างหนึ่งนั่นเอง ผู้เข้าร่วมกระทำความผิดจึงต้องรับผิดใน
 สถานะผู้สนับสนุน

* ดู Cf. Model Penal Code, S.2.06(5) : บุคคลผู้ซึ่งตามกฎหมาย
 ไม่สามารถที่จะเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดเฉพาะด้วยตนเองได้ อาจจะมี
 ความผิดถ้าได้กระทำร่วมกับบุคคล ซึ่งมีความรับผิดชอบตามกฎหมายได้ เว้นเสียแต่
 ว่าความรับผิดชอบ
 เช่นนี้ จะขัดกับวัตถุประสงค์ของบทบัญญัติที่ได้กำหนดภาวะไว้ความสามารถของเขา
 เอาไว้ อ้างใน Keith, J.M. Smith, A Modern Treatise on the Law of
 Criminal Complicity, p.238

** คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 657/2513 หน้า 952 (ระหว่างพนักงานอัยการจังหวัด
 ขอนแก่น โจทก์ นายจันทร์ คุณมัน ที่ 1, นายอ่อง ผาบุญมี ที่ 2 โจทก์ร่วม
 นายสังเวียน พุฒละ ที่ 1, นายไพฑูรย์ ศิลาพัฒน์ ที่ 2, นายสมชัย ศิริเทพทรงกรด ที่
 3, นายไสย สาทิ ที่ 4, นายสอน มหามูล ที่ 5, นายสรวง แพงบัวโสม ที่ 6,
 นายเหง้า ชาญจรเข้ ที่ 7, นายบุญมา ศรีอ้วน ที่ 8 จำเลย)

° เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1, หน้า 405.

ดังนั้นจึงเป็นหลักโดยทั่วไปของกฎหมายอาญาว่า บุคคลผู้เข้าร่วมกระทำความผิดย่อมเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดอาญาทุกประเภทของผู้อื่นได้เสมอ¹⁰

แต่มีบางกรณีที่บุคคลเข้าร่วมกระทำความผิด อาจไม่ต้องรับผิดชอบในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดอาญาบางประเภทของผู้อื่นได้ หากบุคคลดังกล่าวนี้เป็นบุคคลที่กฎหมายประสงค์ให้ความคุ้มครอง ("เหยื่อ" ของการกระทำความผิด) และเป็นบุคคลซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการกระทำความผิด การกระทำของบุคคลนั้นๆ ซึ่ง K. Neumann. ผู้เขียนคำอธิบายกฎหมายอาญาของเยอรมัน ฉบับปี ค.ศ. 1871 เป็นภาษาอังกฤษ (Manual of German Law) เรียกบุคคลทั้งสองประเภทนี้ว่า "Necessary Participant" ซึ่งกรณีดังกล่าวนี้ เป็นกรณีของการกระทำความผิดที่โดยสภาพต้องมีผู้อื่นมาร่วมกระทำจึงจะเกิดเป็นความผิดขึ้นได้¹¹ กล่าวคือ ความผิดประเภทนี้จะเกิดขึ้นได้ก็แต่โดยการร่วมมือของบุคคลผู้ถูกกระทำความผิดกับผู้กระทำผิด¹² K. Neumann ได้อธิบายเพิ่มเติมว่าการกระทำที่ได้กระทำโดย Necessary Participant อยู่ในหลักที่ต้องได้รับการพิจารณา โดยแยกออกจากหลักทั่วไปที่ว่า ผู้ที่ได้ช่วยเหลือหรือสนับสนุนการกระทำความผิดทางอาญาของบุคคลอื่นต้องมีความผิดในฐานะเป็นผู้ร่วมกระทำความผิด¹³

¹⁰ เรื่องเดียวกัน, น.405

¹¹ K. Neumann, Manual of German Law, Volume 2 (London : Her Majesty's Stationery office, 1952), No.45, p.88

¹² จิตติ ดิงศภัทย์, คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1, หน้า 539

¹³ K. Neumann, Manual of German Law, Vol.2, No. 45, p.88

จากหลักดังกล่าวนี้ ศาลฎีกาเยอรมันสมัยก่อนสงครามโลก RGST (Reichsgericht) ได้เคยวินิจฉัยเป็นแนวว่า เด็กนักเรียนหญิงอายุ 18 ปี ผู้ซึ่งได้มีส่วนช่วยเหลือและสนับสนุนให้ครูชายกระทำชำเราเธอ ไม่สามารถจะถูกลงโทษได้¹⁴ และในสหรัฐอเมริกา โดศสถาบันกฎหมายอเมริกัน (The American Law Institute) ก็ได้ยอมรับหลักนี้และได้จัดทำเป็นตัวอย่างแบบฉบับของกฎหมายอาญาของสหรัฐอเมริกา (Model Penal Code) โดศยกเว้นความรับผิดชอบให้แก่บุคคลทั้งสองประเภท จนปรากฏว่ารัฐต่าง ๆ ได้ลอกเลียนแบบ และนำไปบัญญัติไว้เป็นกฎหมายอาญาของตน เช่น กฎหมายอาญาของรัฐอิลลินอยส์¹⁵ ฯลฯ สำหรับรัฐอื่นๆ ที่ยังไม่ได้นำเอาหลักนี้ไปใช้ แม้จะได้มีการยกเว้นความรับผิดชอบให้กับบุคคลซึ่งเป็นเหยื่อของการกระทำ ความผิดนั้น แต่ก็ได้มีการตั้งข้อวิจารณ์ว่า "การที่มลรัฐบางรัฐในอเมริกาที่ยังยืนยันว่า หลักทั่วไปของความรับผิดในฐานะผู้ร่วมกระทำ ความผิด เป็นสิ่งที่ต้องนำมาใช้ ในกรณีของบุคคลซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการกระทำ ความผิด เช่น การที่จะถือว่าหญิงควรเป็นผู้ร่วมกระทำ ความผิด เมื่อได้ทำให้ตนเองแท้งลูก หรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนแท้งลูก ผู้ให้สินบน เป็นผู้ร่วมกระทำ ความผิดกับผู้รับสินบน ผู้ซื้อสินค้าเป็นผู้ร่วมกระทำ ความผิด ในการขายสินค้าที่ผิดต่อกฎหมาย บุคคลซึ่งแต่งงานกับผู้ที่กระทำผิดฐานสมรสซ้อนเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำ ความผิดฐานสมรสซ้อน ฯลฯ ข้อเท็จจริงประการหนึ่งที่ได้สร้างภาระให้กับศาลของรัฐเหล่านี้ก็คือ การเบิกความต่อศาลนั้นเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการยืนยัน* (be corroborated) ผลลัพธ์จากการที่ศาลมลรัฐดังกล่าวได้พิพากษาเช่นนั้น ทำให้

¹⁴RGSt, vol.18, p.181

¹⁵ เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1, หน้า 408-409

* เป็นหลักที่ได้มีการบัญญัติใน 15 รัฐของสหรัฐอเมริกา ว่าคำให้การของตัวการผู้ให้ ผู้สนับสนุนแต่เพียงอย่างเดียว จะใช้เป็นพยานหลักฐานลงโทษผู้กระทำไม่ได้ เว้นแต่ว่าคำให้การนั้นจะมีหลักฐานอื่นๆ ประกอบ (corroboration) ซึ่งเป็นกฎหมายลักษณะพยานในอังกฤษ

ประสิทธิภาพของกฎหมายนั้นลดลง เพราะสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ เช่น ความผิดฐานทำแท้ง (abortion) ความผิดฐานห้ามจำหน่ายของมีนเมา (prohibition) ฯลฯ จะมีความรู้สึกของประชาชนโดยทั่วไปที่เป็นทั้งความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ และความรู้สึกกลัวในขณะเดียวกันต่อความผิดฐานดังกล่าวเหล่านี้ ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปด้วยความยากลำบาก กล่าวคือ ถ้าความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่นำมาบังคับใช้ตามขอบเขตของตรรกวิทยาของกฎหมาย โดยไม่คำนึงถึงเจตนารมณ์อื่นใด ก็จะมีผลเป็นการสูญเสียการสนับสนุนจากประชาชนโดยทั่วไป"¹⁶ สิ่งที่เหมาะสมกันในฐานความผิดดังกล่าวข้างต้นนี้ก็คือ ฝ่ายนิติบัญญัติได้ตั้งคำถามก่อนหน้าที่จะได้มีการบัญญัติความผิดของบุคคลที่เกี่ยวข้องว่า คงจะไม่มีใครที่จะร่างกฎหมายที่เป็นข้อห้ามของการผิดประเวณี (prohibition of adultery) โดยที่ไม่รู้ว่า ต้องมีบุคคล 2 ฝ่ายเข้าร่วมในการกระทำความผิด การที่ฝ่ายนิติบัญญัติลงโทษผู้กระทำแต่เพียงฝ่ายเดียว แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของฝ่ายนิติบัญญัติว่าไม่ต้องการลงโทษ อีกฝ่ายหนึ่งโดยเฉพาะ ดังนั้นจึงมีการเสนอว่า ในคดีเหล่านี้บทบัญญัติโดยทั่วไปของการร่วมกระทำความผิด (complicity) เป็นสิ่งที่ไม่อาจนำมาบังคับใช้¹⁷ ซึ่งก็ได้สอดคล้องกับแนวความคิดของนักกฎหมายหลายท่าน ทั้งนักกฎหมายต่างประเทศ และนักกฎหมายไทย นักกฎหมายบางท่านได้ให้ความเห็นว่า "บทบัญญัติของการร่วมกระทำความผิดเป็นสิ่งที่ควรได้รับการยกเว้น ถ้าการรับโทษทางอาญาของผู้ร่วมกระทำความผิดเป็นสิ่งที่ขัดแย้งหรือบ่อนทำลายนโยบายทางอาญาที่แฝงอยู่ในความผิดอาญาโดยเฉพาะฐานใดฐานหนึ่ง"¹⁸

¹⁶The Comments to the draft, Appendix pp.35-37.

(Tent. Draft No. 1, 1953) cited by Wayne F. LaFave, Modern Criminal Law : Cases, Comments and Questions (St. Paul, Minn.: West Publishing Co., 1978), p.670-671

¹⁷Ibid, p.671

¹⁸K.J.M. Smith, A Modern Treatise on the Law of Criminal Complicity, p.420

ในประเทศไทย หลัก Necessary Participant ยังไม่ได้รับการบัญญัติไว้โดยแจ้งชัดในกฎหมายใดๆ อีกทั้งยังไม่ได้มีการศึกษาวิเคราะห์ หรือทบทวนถึงรายละเอียดของหลักดังกล่าว เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ซึ่งผู้เขียนเห็นว่า หากได้มีการศึกษาถึงเรื่องนี้อย่างละเอียดแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะนำมาประยุกต์ และปรับใช้ให้เหมาะสมในการดำเนินการกระบวนพิจารณาคดีอาญาของประเทศไทย

การทำวิทยานิพนธ์นี้จึงมุ่งศึกษาถึงกรณีปัญหาว่า บุคคลบางประเภทในบทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญาว่า กรณีใดบ้างที่เป็นเหตุให้บุคคลซึ่งอยู่ในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน ในการกระทำความผิดอาญาบางประเภทของผู้อื่น ที่ไม่ต้องรับโทษนั้น ด้วยเหตุผลประการใดบ้าง

บุคคลดังกล่าวนี้ แยกออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. บุคคลซึ่งกฎหมายที่บัญญัติให้การกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดประสงค์จะคุ้มครองโดยตรง เช่น

ก. เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ตามมาตรา 277 ซึ่งได้ชักชวนขอยกส่งเสริมและยินยอมให้ชายร่วมประเวณีด้วย ชายย่อมมีความผิดตามมาตรา 277 ปัญหาว่า เด็กหญิงจะต้องรับผิดในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน แล้วแต่กรณีกับชายซึ่งกระทำความผิดตามมาตรา 277 หรือไม่

ข. เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ตามมาตรา 279 ซึ่งได้ยินยอมให้ผู้อื่นกระทำอนาจาร ผู้กระทำย่อมมีความผิด ตามมาตรา 279 ปัญหาว่า เด็กจะต้องรับผิดในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนหรือไม่

ค. หญิง ตามมาตรา 282 ซึ่งได้ยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการ ตามมาตรา 282 นี้ ผู้กระทำย่อมมีความผิด ปัญหาว่า หญิงนั้นจะต้องรับผิดในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้

หรือผู้สนับสนุนหรือไม่

2. บุคคลซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการกระทำความผิด เช่น

ก. "ผู้อื่น" ซึ่งได้ชักชวน ยูงส่ง เสริมให้ลูกหนี้โอนทรัพย์สินของลูกหนี้ให้แก่ตน เพื่อเป็นการโกงเจ้าหนี้ของลูกหนี้ ลูกหนี้ได้โอนทรัพย์สินให้แก่ "ผู้อื่น" ลูกหนี้อย่อมมีความผิด ตามมาตรา 350 ปัญหาว่า "ผู้อื่น" จะต้องรับผิดในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน กับลูกหนี้ในการกระทำความผิด ตามมาตรา 350 หรือไม่

"ผู้รับสมอ้างเป็นเจ้าหนี้" ก็เช่นเดียวกัน ปัญหาว่า จะต้องรับผิดในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิด ตามมาตรา 350 ของลูกหนี้ที่ แกล้งให้ตนเองเป็นหนี้อันไม่เป็นความจริงหรือไม่

ข. ผู้ที่ให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงาน ฯลฯ จะต้องรับผิด ในฐานะเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิด ตามมาตรา 149 ของเจ้าพนักงาน ผู้รับ ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดนั้นหรือไม่

ค. "ผู้อื่น" ที่ทำแท้งให้แก่หญิงโดยหญิงนั้นยินยอม หญิงย่อมมีความผิด ตาม มาตรา 301 ปัญหาว่า "ผู้อื่น" จะต้องรับผิดในฐานะเป็นผู้สนับสนุนกับหญิง ตามมาตรา 301 นี้หรือไม่

ง. "หญิง" ที่ยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนแท้งลูก การกระทำของผู้อื่นย่อมเป็นความ ผิด ตามมาตรา 302 ปัญหาว่า "หญิง" จะต้องรับผิดอีกในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือ ผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตามมาตรา 302 ของผู้อื่นหรือไม่

จ. เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งได้ชักชวน ยูงส่ง เสริม และยินยอมให้ ผู้อื่นพาไปโดยปราศจากเหตุอันสมควร ผู้ที่พาเด็กไปกระทำความผิด ตามมาตรา 317 ปัญหาว่า เด็กจะต้องรับผิดในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนกับผู้พาตนไปหรือไม่

ขอบเขตของการศึกษา

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผู้เขียนมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษา เพื่อหาแนวคิดเกี่ยวกับผู้ร่วมในความผิดที่มีใช้ตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน ในกฎหมาย ต่างประเทศ และเพื่อตรวจสอบกฎหมายไทยว่า มีแนวคิดเรื่องนี้หรือไม่ (necessary participator) โดยจำกัดขอบเขตศึกษาไว้เพียง หลักและแนวคิดในทางตำรา กฎหมาย และแนวคำพิพากษาของศาลทั้งต่างประเทศ อาทิ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ ฯลฯ

ก. บุคคลซึ่งกฎหมายประสงค์จะคุ้มครองโดยตรง ซึ่งเป็นเหยื่อของการ กระทำความผิด (victim)

ข. บุคคลซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการกระทำความผิด

สมมติฐาน

บุคคลซึ่งมิได้มีส่วนร่วมกระทำในลักษณะตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน และมีได้ เป็นเป้าหมายที่กฎหมายจะลงโทษย่อมไม่ต้องรับผิด

วิธีการศึกษาและวัตถุประสงค์

วิธีการศึกษาจะใช้วิธีวิจัยเอกสาร โดยการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร ศึกษาทั้งทฤษฎี และแนวคิดจากตำราเอกสารทางด้านกฎหมาย บทความทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ รวมทั้งแนวคำพิพากษาของศาล โดยจะใช้แนวความคิดของระบบ ประมวลกฎหมาย (Civil Law) ถึงแม้ว่าตำราเอกสารและแนวคำพิพากษาของศาล ส่วนใหญ่จะมาจากระบบกฎหมายของประเทศ Common Law แต่ผู้เขียนก็พยายามจะ ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดที่สามารถเข้ากันได้ และไม่ขัดกับแนวคิดในทางทฤษฎี หรือหลัก ของระบบประมวลกฎหมาย (Civil Law) เพราะถ้าได้ศึกษาในรายละเอียดแล้ว หลักในคอมมอนลอว์ก็มีส่วนที่สอดคล้องกันในบางประเด็นระหว่างประเทศอังกฤษ และ สหรัฐอเมริกา ก็ยังมีแนวคิดที่แตกต่างกัน เพราะความเห็นของผู้พิพากษาแต่ละท่านที่

ตัดสินคดีในเรื่องขึ้นอยู่กับแนวทางการตีความของผู้พิพากษาในแต่ละคดี โดยพิจารณาข้อเท็จจริงในคดีนั้นเป็นกรณี ๆ ไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงแนวคิด และหลักเกี่ยวกับกรณีของบุคคลซึ่งไม่ต้องรับผิดชอบในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในความผิดอาญาบางประเภท หากเป็นบุคคล ซึ่งกฎหมายประสงค์จะให้ความคุ้มครองโดยตรง ผู้ที่เป็นเหยื่อของการกระทำความผิด และบุคคลซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการกระทำความผิดในระบบประมวลกฎหมาย (Civil Law)

2. ทำให้ทราบถึงแนวคิดในทางตำรากฎหมาย และแนวคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ อาทิเช่น ประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกา ฯลฯ เกี่ยวกับบุคคลดังกล่าว

3. ผลที่ได้รับจากข้อ 1 และข้อ 2 ทำให้ทราบถึงความแน่ชัดถึงแนวปฏิบัติที่มีต่อบุคคลดังกล่าวในประเทศไทย